



Ngày Khó Quên

Đỗ Bình

Trên thế giới mỗi một quốc gia, dân tộc đều có những ngày lễ. Có những ngày lễ được ấn định là ngày lễ chính của quốc gia các công sở đều được nghỉ, có những ngày lễ chỉ mang tính cách kỷ niệm.

Lịch sử Việt Nam trải dài nhiều nghìn năm nên có nhiều ngày lễ mang tính chất lịch sử oai hùng như ngày lễ Hai Bà Trưng đầu tiên dựng cờ độc lập, ngày Ngô Quyền dựng nền tự chủ, ngày quân dân đời Trần thắng giặc quân Nguyên, ngày Lê Lợi đánh đuổi quân Minh, ngày lễ Đống Đa kỷ niệm vua Quang Trung đại thắng quân Thanh, ngày 13 liệt sĩ VNQDD chịu thảm hình vì khởi nghĩa chống thực dân...

Có những ngày lễ kỷ niệm một biến cố đau buồn tang tóc của dân tộc như ngày triều đình Huế phải chịu ký hiệp định nhận sự bảo hộ của thực dân Pháp, ngày 21 tháng 07 năm 1954 VN phải ký hiệp định Genève chia đôi đất nước....Tất cả những lễ trên dù vinh quang hay đau buồn đều hoàn toàn chỉ có tính cách lịch sử về mặt chính trị.

Ngày 30 tháng 04 năm 1975 cũng là ngày lịch sử nhưng không chỉ riêng hoàn toàn về mặt chính trị, mà nó còn mang nhiều tính cách, bao trùm nhiều phương diện không riêng của VN mà còn liên quan đến sự thay đổi cục diện chính trị quốc tế. Lý do:

1. Ngày 30 tháng tư năm 1975 khai nhãn đối với nhân dân miền Bắc. Người dân miền Bắc sau bao năm bị tuyên truyền bưng bít sự thật về một miền Nam mất tự do, bị bóc lột kìm kẹp bởi «đế quốc Mỹ và bè lũ tay sai» khiến nhân dân miền Nam cơm không có mà ăn, áo không đủ mặc, trại tù nhiều hơn trường học và bệnh xá, đĩ điếm trộm cắp đông như rươi... Ôi sự thật đã bị bàn tay đảng vo tròn bóp méo, bao nhiêu điều xấu xa nhất đã bị tập đoàn lãnh đạo đảng CS tuyên truyền gán ghép vu khống mục đích để cổ động cho thắng lợi mà bất chấp mọi thủ đoạn, dù làm phương tổn đến tình người, danh dự dân tộc!... Sau ngày 30 tháng 04 năm 75, vì tình máu mủ ruột thịt người dân miền bắc đã lũ lượt vào Nam tìm thân nhân, họ mang theo từ cân đường, lạng đậu, ký khoai, vài ống gạo, ít chén bát đất sứt mẻ... để chia sẻ cho người thân trong Nam. Nhưng họ đã quá ngỡ ngàng về sự giàu sang phú quý của người dân trong Nam. Họ đã xấu hổ không biết cất mớ chén đất đi đâu... vứt đi thì tiếc vì đấy là tài sản của họ sau bao năm sống dưới chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa, mà đem tặng thì ngượng! Đồng bào miền Nam rất cảm động những tấm lòng tình nghĩa ấy, nhưng lại ngậm ngùi chua xót khi nghĩ đến thân phận mình ngày mai sẽ ra sao dưới chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa!
2. Ngày 30 tháng 04 năm 1975 phơi trần tính cách đối trá phỉnh gạt của CS miền Bắc đối với nhân dân cả nước và quốc tế về bộ mặt xâm lược của Hà Nội. Điều mà đảng CSVN thường tuyên bố với báo chí quốc tế là **không hề có bộ đội miền Bắc tham dự trong Nam**; cuộc chiến đấu hoàn toàn do người dân miền Nam phấn uất vùng lên giải phóng. Một minh chứng cho sự lừa dối đó là bộ đội Bắc Việt đã vào dinh Độc Lập cướp quyền của chính phủ miền Nam lúc bấy giờ.
3. **Cũng chính ngày này chiếc mặt nạ của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam bị đánh rơi**, đó chỉ là công cụ của CS Bắc Việt. Chỉ ít lâu sau «ngày giải phóng» toàn bộ của Mặt Trận Giải Phóng MN bị CS Bắc Việt giải thể, ngay đến «Câu Lạc Bộ Kháng Chiến Cứu» của nhóm này cũng bị cấm hoạt động. Nhữngngng nhân vật có công trong MTGPMN như Trương Như Tảng phải đào thoát, BS. Dương Quỳnh Hoa bị cô lập, (sau này bà trả thẻ đảng)... v...v...
4. Ngày 30 tháng tư năm 1975 chính là ngày khối CS quốc tế tranh giành ảnh hưởng trên xứ VN nên đã tạo thêm rạn nứt chia rẽ giữa Liên Xô và Trung Quốc. Ngày 30 tháng tư năm 1975 là hồi chuông báo tử cho chủ nghĩa Mác Lê và khối Cộng Sản quốc tế bước vào thời kỳ tan rã.
5. Cũng chính ngày này đã **mở mắt cho thế giới thấy được sự bạo tàn của CS** và khát vọng tự do của người dân sống dưới chế độ CS. Khi **hàng triệu người VN thuộc đủ mọi thành phần đã bỏ nước ra**

đi bất chấp mọi nguy hiểm, dù phải chết trên biển cả hay trong rừng sâu trên đường đào thoát.

6. Không thể quên được ngày 30 tháng tư năm 1975 ; Cũng chính ngày đó bao cuộc sống trù phú của dân miền Nam biến mất và chịu nhận một sự « đổi đời » bi thảm: **Những trại cải tạo được lập ra nhốt những thành phần ưu tú hợp tác với chế độ cũ. Đánh tư bản mại sản vợ vét chiếm hữu tiền của những người giàu. Đổi tiền, thành lập Hợp tác xã, biến nông dân thành kẻ làm công ;**khi mà ruộng đất, lúa gạo chính là huyết mạch của họ cũng phải đưa vào hợp tác xã. Khi có giỗ chạp, ma chay, cưới hỏi, người nông dân muốn lấy lúa gạo ra theo tiêu chuẩn cho mỗi hộ đều phải xin phép lên xã, mới được phép rút ra, nhưng mấy ai được cấp phát theo đơn xin ! Sách lược kinh tế mới là hình thức cướp tài sản của lớp người giàu có, cô lập để dễ kiểm soát những đối tượng được quy là mầm mống của sự hậu thuẫn « phản động » và đày họ đi kinh tế mới để chiếm nhà cướp của. **Ở trong các thành phố CS kung bố tinh thần người dân bằng cách cấm hội họp tụ tập. Không khí trấn áp đè nặng lên từng khu xóm, con hẻm, góc phố... Cứ ba người tụ lại với nhau đều bị công an kêu lên tra vấn, nếu tất cả cùng trả lời ăn khớp không liên quan đến những điều quốc cấm nghĩa là bàn đến chính trị thì được thả về, nếu một trong ba người nói khác thì cả ba phải đi cải tạo tư tưởng vì vị khếp tội có tư tưởng chống đối nhà nước!**
7. Đây là ngày mở mắt cho số người miền Nam đã từng tin tưởng vào chủ nghĩa xã hội và đã che chở, nuôi dưỡng cho CS ẩn trú trong thành phố, xóm làng... Cũng chính ngày 30 tháng 04 năm 1975 người dân miền Nam đã nhìn rõ bộ mặt dã man và thủ đoạn làm tiền của CS khi tổ chức những cuộc vượt biên bán chính thức để trấn lột nữ trang vàng bạc của người vượt biên.
8. Ngày 30 tháng 04 năm 1975 cũng là ngày «đổi đời» của chính đảng CS bằng chiếm hữu tài sản của miền Nam để tự biến thành «tư bản đỏ» ; và từ đó nạn quan liêu tham nhũng hối lộ ngày trở nên trầm trọng và đã thành quốc nạn hôm nay!
9. **Cũng chính khởi đi từ ngày này và cho đến hôm nay, người dân miền Nam đã khám tính chất dối trá, phản bội, lừa lọc của ý nghĩa hai chữ «Đông Minh», và sự nhẹ dạ ngây thơ của thế giới tự do vì tư lợi đã ngã theo các phong trào phản chiến đặt lòng nhân đạo không đúng chỗ để ủng hộ CS lên án Mỹ và VNCH!**
10. Đây cũng ngày mà người dân miền Nam khám phá ra vô số những bộ mặt trá hình, hai lòng, núp bóng trong tôn giáo, đảng phái, quân đội, viên chức chính quyền miền Nam **«Ăn cơm quốc gia thờ ma Cộng Sản»**. Chính ngày này đã gạn lọc: Ai thực lòng yêu nước, ai là kẻ lợi dụng lòng yêu nước của nhân dân miền Nam để mưu lợi riêng tư. Và sau 42 năm người ta còn nhận biết qua lớp người tị nạn chính trị tại hải ngoại : **Ai kiên định lập trường quốc gia, ai chao đảo. Ai giữ đúng tính cách tị nạn.** Người xưa nói «phải đợi đến lúc đóng quan tài mới biết ai trung ai xảo», ngày nay chưa vô quan tài mà có nhiều người đã lộ chân tướng! **Trong cộng đồng người Việt tị nạn ở hải ngoại, nguyên nhân của sự chia rẽ, phân hóa đổ kỵ bôi nhọ lẫn nhau khởi đi từ ý nghĩa «quốc cộng». Sự phân hóa trong hàng ngũ quốc gia ngày càng đậm nét ; chỉ lợi cho CS và làm suy yếu những lực lượng, phong trào tranh đấu cho tự do dân chủ VN !**

Từ khi nhà cầm quyền CS Hà Nội đưa chính sách đổi mới nhằm cứu đảng duy trì quyền lực, bộ mặt đất nước có khởi sắc, nhưng so với các con rồng Á châu VN còn thua xa! Những người lãnh đạo CS VN hiện nay bất chấp sự trì trệ phát triển của đất nước, sẵn sàng hy sinh mọi quyền lợi dân tộc kể cả phải nhượng một phần đất và biển cho ngoại bang ; vẫn không chịu đổi đảng. Chính sách đổi mới của CS đã lôi kéo được nhiều người có máu mặt thời chế độ cũ hiện nay đang tị nạn CS ở hải ngoại, họ vì quyền lợi riêng tư nên đã thỏa hiệp với CS về nước, sau đó ra hải ngoại đánh bóng tuyên truyền cho chế độ !

Trong kỷ nguyên mới, mạng lưới tin học được phổ biến khắp nơi. Không có quốc gia nào trên thế giới hiện nay có thể che dấu bụng bít sự thật. Tình hình quốc tế hiện nay và sắp tới không thuận lợi cho chế độ CS. Nhất là tình hình quốc nội về mặt xã hội cũng như đạo đức đang suy đồi Sự chênh lệch giàu nghèo quá rõ nét khiến khoảng cách giữa cán bộ và nhân dân lại càng xa. Nạn quan liêu, bẻ phái, tham nhũng đang đục khoét tận xương tủy chế độ ! Đảng và bộ máy đàn áp thẳng tay bịt miệng những tiếng nói đòi dân chủ, trừ dập và bỏ tù những người yêu nước khi họ lên tiếng về họa xâm lăng của Trung cộng ! Đảng làm ngơ trước nỗi tình của những người dân oan, những người dân thấp cổ bé miệng này mà trong số đó có người trước kia từng là

đảng viên, bộ đội nay đã phục viên về mưu sinh nhờ mảnh đất thừa vườn. Nơi đó có biết bao mồ hôi nước mắt của họ bấy lâu cố công xây dựng cho căn nhà, mảnh vườn được trù phú, nay bị Đảng cướp sạch! Những lời than của người dân khốn khổ đó đã ngút lên thâu trời. Nỗi phẫn uất đã dâng cao tạo thành một sức mạnh sẽ bắt người CS không thể duy trì mãi chế độ độc đảng hòng tận hưởng những quyền lợi bất chính.

Sau 42 năm “giải phóng(!)” đất nước VN vẫn là một trong những nước nghèo đói nhất thế giới, xã hội tha hóa, đạo đức suy đồi ! Tuy Việt Nam hôm nay có nhiều thay đổi, dân trí khá hơn nhưng người dân chỉ lo cho cái bao tử, thờ ơ đến chính trị, vận nước, mặc dù họ vẫn biết đảng CSVN đã làm mất đất, mất lãnh hải về tay Trung Cộng nhưng vẫn làm ngơ trước bao nghịch cảnh thương tâm đang xảy ra hàng ngày trong xã hội: Con gái bị bán đi làm nô lệ tình dục, con trai bị ép đi làm lao nô. Ở thành phố, người nào khá giả một chút chỉ lo ăn chơi, thành phần trí thức đa số thụ động, cầu an. Số người dân thân thì quá ít, có người nào đứng ra đòi hỏi đấu tranh thì bị tru dập, hoặc bị CS tung hỏa mù để người uốc gia ở hải ngoại nghi ngại là « phản tỉnh trá hình» đâm ra tranh cãi rồi tự phân hóa nhau!

Sau bao biến cố, người dân Việt hôm nay bừng tỉnh cơn đắm say vật chất khi nhận thức cái họa gần kề, những tài nguyên, đất đai, bờ biển đang bị lấn chiếm mất dần do mộng bá uyền của Trung Quốc. Người dân phần uất đảng, sinh viên xuống đường phản đối chính quyền. **Thế hệ trẻ nhờ đã tiếp cận với thế giới bên ngoài bằng phương tiện internet nên đã mở mang trí tuệ, biết được cái hay cái đẹp của xứ người nên không còn sợ hãi trước bạo lực, họ can đảm dần thân không sợ tù đày.** Rất nhiều người đứng lên đấu tranh hôm nay đủ mọi thành phần từ trí thức, văn nghệ sĩ đến người công nhân, nông dân, họ đình công bãi thị, đòi nhà, đòi đất, đòi nhân quyền, tự do tôn giáo. Nhiều người trong số đó là phụ nữ, thanh niên, người già.... **Ngày nay cách nhìn về đất nước đã thay đổi, có những người đảng viên xé thẻ đảng, trả thẻ đảng đứng về phía dân tộc chống lại bạo uyền CS qua các phong trào dân chủ, dân oan không sợ đảng, sợ công an bắt cầm tù. Người dân trong nước hôm nay đã thức tỉnh khi thấy nhà cầm quyền Hà Nội bán đất, nhượng biển cho Trung Cộng, và nạn quan liêu tham nhũng đã đục khoét đất nước đến xương tủy !**

Trước họa mất nước và bao nỗi thống khổ, toàn dân cả nước từ người dân quê đến trí thức văn nghệ sĩ, ngay cả những cán binh, đảng viên trong hàng ngũ CS cũng từ bỏ đảng, đã can đảm đứng lên đòi dân chủ và quyền tự quyết. Người Việt tị nạn CS ở hải ngoại đã và đang đóng góp một vai trò quan trọng bằng trí tuệ, vật chất tạo thế đối trọng làm nhẹ tầm ảnh hưởng của Trung Quốc hiện nay đối với VN. Người Việt hải ngoại đã vận động quốc tế lưu tâm đến những biến động biển Đông, đòi hỏi nhà cầm quyền VN phải tôn trọng nhân quyền những điều đã ký kết với Liên Hiệp Quốc, thả ngay những tù nhân lương tâm, những người bất đồng chính kiến. Người Việt hải ngoại sẵn sàng làm hậu thuẫn cho người dân trong nước, cùng với toàn dân trong nước thúc đẩy làn sóng dân chủ để đổi chiều lịch sử của dân tộc.

Đỗ Bình